

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Europa '91

Carasso, L.; Keulen, P. van

Citation

Carasso, L., & Keulen, P. van. (1990). Europa '91. *Bestuurskundige Berichten*, 5(3), 13-14. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233375>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233375>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

ervoor: de discussies, de fora, de buurtavonden. Daarmee hopen we meer mensen te bereiken, waaronder die vrouwen. Op deze manier geeft het vrouwen een extra kans hun stem te laten horen."

Het referendum laat geen ruimte voor een afweging van belangen.

"Onzin. Dat kan heel goed. In het zogenaamde voortraject van discussies etc. kun je heel goed de voor- en nadelen rond een onderwerp aangeven. Ik denk dat je de burger niet moet onderschatten. Die kan die afweging ook best zelf maken, en zal daarbij ook rekening houden met de gevolgen die anderen van een bepaald besluit ondervinden. Dit gaat nog meer op bij een gemeentelijke kwestie dan bij veel zaken die in de landelijke politiek spelen. Bij een zaak als het milieu houden mensen al rekening met twee generaties na nu."

Het referendum is slechts een lapmiddel dat dient om de onmacht van politieke partijen de wil van de kiezers te vertalen te compenseren.

"Wij zien het referendum als een aanvulling op de bestaande mogelijkheden voor participatie, en zeker niet als oplossing voor een eventuele onmacht van partijen de wil van de kiezers te vertalen. Niet dat alle partijen daar even goed in slagen, maar dat is altijd al zo geweest. Daar moet je dus tegelijkertijd aan werken. Ondertussen creëer je dan met het referendum de mogelijkheid tot rechtstreekse invloed op het stadsbestuur."

D66 benadrukt de democratische hervormingen slechts bij gebrek aan andere issues om zich wezenlijk te profileren.

"De lezer moet zelf maar naar de publieke tribune komen om te kijken of dat zo is."

Met het houden van de proef is D66 er eindelijk in geslaagd daadwerkelijk punten te scoren met de democratische hervor-

mingen. De partij werd opgericht met als voornaamste klacht het te lage democratische gehalte van ons politieke systeem. Sindsdien rakelt de partij herhaaldelijk de discussie rond de hervormingen op. Kritisch blijven nadenken over het systeem is in principe erg nuttig. Het steeds opnieuw voeren van dezelfde discussie zonder dat er concrete resultaten volgen is echter zeer vermoeiend. Misschien vormt het referendum nu een doorbraak voor de democraten.

Europa '91

Sinds oktober 1988 bestaat er voor studenten bestuurskunde de mogelijkheid om deel te nemen aan het Europees uitwisselingsnetwerk ERASMUS. De aanmeldingen voor dit ERASMUSprogramma zullen naar verwachting komend jaar in aantal toenemen. Een van de redenen om aandacht te besteden aan de procedure die voorafgaat aan de uitzending naar een Europese universiteit. Dr. J. Raadschelders is een van de verantwoordelijke docenten die jaarlijks de selectieprocedure verzorgt.

Lucella Carasso
Peter van Keulen

Officieel begint inschrijving voor het Erasmusprogramma rond 1 maart wanneer de formulieren door de student worden ingeleverd. Deze aanvraagformulieren bevatten naast persoonsgegevens en behaalde studieresultaten, een motivatie voor de gewenste universiteit(en). Raadschelders: "Over het algemeen moet de student een redelijk prestatieniveau hebben. Dit vereiste niveau is mede afhankelijk van wat de eisen van de ontvangende universiteit zijn. Minstens zo belangrijk is echter de motivatie.' Door middel van het doorlezen van mappen (die zich bevinden bij het internationale secretariaat op de vijfde verdieping) over de diverse universiteiten en hun vakkenaanbod kan een student eventueel zijn motivatie goed onderbouwen.

"In de motivatie staat dus een omschreven voorkeur van universiteit. Ook kan er een omschrijving in staan van een bepaalde toekomstige beroepskeuze op internationaal gebied van een student, welke tevens door uitwisseling gerealiseerd kan worden. Verder kan iemand opgeven dat het mede in het belang van zijn studie kan zijn dat hij of zij een taal onder de knie krijgt", aldus Raadschelders.

Hij bevestigt dat sommige universiteiten alleen 'het beste van het beste' willen (bijvoorbeeld de London School of Economics), maar over het algemeen wordt er meer gekeken naar een behoorlijk niveau, waarbij ook een gemiddelde

van een zes tot mogelijkheden van voor uitzending behoort. Voorrang krijgen altijd de studenten die hun D-I hebben afgerond en studenten die nooit eerder aan uitwisseling hebben deelgenomen.

Raadschelders: "Bij de selectie geldt juist niet de overweging of het een goede student met een hoog gemiddelde is, maar er wordt (juist) ook gekeken naar de mate van bijdrage tot betere studieresultaten bij een bepaalde student. Het is dan ook gebeurd dat iemand met een lager gemiddelde de voorkeur kreeg boven iemand met een hoger gemiddelde." Met name voor Spanje en Italië is kennis van de taal vereist omdat hier de colleges niet in het Engels worden gegeven. Deze taalbeheersing wordt vooraf getest. "Wat studenten zich verder moeten realiseren is dat ze voor vier of vijf maanden van huis zijn en eventueel heimwee kunnen krijgen. We zullen hierop nooit mensen selecteren maar men moet zich hiervan wel bewust zijn. Soms kan het overigens goed zijn om om deze reden elders te studeren."

Vorig jaar kwamen er in totaal 120 verzoeken voor uitwisseling binnen, inclusief School of Public and Environmental Affairs (SPEA) in Amerika, en verwacht wordt dat het aantal aanvragen het komend jaar zal stijgen. De verwerking van de aanmeldingsformulieren vindt plaats in samenwerking met Rotterdamse docenten en wordt verdeeld naar regio van aan-

melding. De aansluitende selectiegesprekken vinden meestal plaats in april. De student spreekt dan met een docent uit Rotterdam en één uit Leiden. Vervolgens voeren deze docenten onderling overleg en spreken hun voorkeur voor een student uit. Mocht besluitvorming hierover moeizaam verlopen dan wordt er een plenaire stafvergadering gehouden.

Raadschelders: "Iedereen komt hier op voor de student die hij of zij heeft geïnterviewd. Mocht echter blijken dat een besluit moeilijk te nemen valt dan hakt dhr. T. Toonen, in overleg, uiteindelijk de knoop door. Degenen die echter afvallen omdat er louter en alleen geen plaats is staan vooraan bij de volgende ronde."

Begin mei hoort een student of hij aan het Erasmusprogramma deel mag nemen. Men probeert de uitzending zo eerlijk en gelijk mogelijk te laten verlopen, 'gelijk naar mannen en vrouwen en gelijk naar verdeling over Leiden en Rotterdam', aldus Raadschelders. "Omdat de selectie voor het Erasmusprogramma gelijk loopt met die voor SPEA, proberen we soms mensen die zich voor Amerika hebben aangemeld bij het Erasmus te praten. Dit doen we omdat er zich zo ontzettend veel mensen opgeven voor SPEA, dat plaatsing onmogelijk is."

Een van de uitgangspunten van de Erasmusuitwisseling is dat de studie in het thuisland niet mag lijden onder de studie van vier of vijf maanden aan een andere universiteit. Gezien de compensatie-ervaringen wordt er nu gewerkt aan een compensatie-systeem door de doctoraal-examencommissie dat helderheid moet verschaffen. "Het is raadzaam als student om van tevoren naar de mogelijkheden van compensatie te informeren. Voor een deel is de huidige compensatieregeling een organisatiefout, er is onvoldoende duidelijkheid geschapen over de mogelijkheden.

We hopen dit in de toekomst te voorkomen." Tevens wordt er momenteel gewerkt aan een zogenaamde Erasmus-matrix die verschillende waarderingsstelsels in diverse landen naast elkaar zet.

In hoeverre deelname aan een uitwisselingsprogramma uiteindelijk een student ten goede komt is nog niet geheel duidelijk. Raadschelders: "Tot dusver zijn er niet gestructureerd gesprekken gevoerd met mensen die aan uitwisseling hebben deelgenomen. Deze evaluatie gaat in de toekomst wel plaatsvinden." Om hierop vooruit te lopen willen de schrijvers van dit artikel graag met mensen in contact komen die Erasmus ervaringen hebben. Via deze verhalen kunnen medestudenten geholpen worden wanneer ze eventueel aan uitwisseling deelnemen. In de volgende BB lees je hier dus alles over in: 'Erasmusprogram, the sequel'.

Kritiek op Michiel Nicolaas van der Hargh

To ask "what does government do?" is to state a plain man's question in plain man's language. The answer is by no means simple. (Rose, 1976, p.247; and Rose and Peters, 1978, p.67)

Jeroen Hendriks

De vraag wat de overheid nu eigenlijk doet is inderdaad niet simpel te beantwoorden. Een holistisch antwoord op een vraag als deze zal men dan ook niet snel kunnen formuleren. Wel is het natuurlijk mogelijk zoveel mogelijk zaken op te sommen waar de overheid zich mee bezighoudt. Dat deze zaken nogal divergeren zal een ieder bekend zijn. Het toekennen van een studiebeurs aan armzalige studenten (die deze beurs er vervolgens in de kroeg weer doorheenjagen, zodat de horecagelegenheden in de studentensteden een gigantische economische bloei doormaken) is tenslotte wel even iets anders dan bijvoorbeeld een Michiel Nicolaas van der Hargh die columns schrijft (of schreef) voor het blad Bestuurskundige Berichten. Dit laatste voorbeeld is overigens niet toevallig, want van der Hargh is juist degene over wie dit artikel handelt. De vraag rijst nu bij de oplettende en regelmatig de B.B. doornemende lezer, hoe ik zou kunnen weten dat van der Hargh een onderdeel is van de overheid. Dit heeft namelijk nooit expliciet vermeld gestaan in zijn columns. Hij is hierover altijd buitengewoon vaag geweest. Welnu, zeker weten doe ik het ook niet, maar er is een aantal aanwijzingen die het vermoeden doen rijzen dat Van der Hargh onderdeel is van onze eigen vakgroep bestuurskunde. Zo tracht hij in zijn columns bijvoorbeeld een vrij uitgebreide kennis van de gang van zaken binnen de Leidse vakgroep bestuurskunde te profileren. Als dit het enige was, zou het ook nog een student(e) kunnen zijn, maar studenten gaan

over het algemeen niet naar oraties van nieuwe hoogleraren en zeker niet naar de receptie na afloop (B.B. 19 juni 1989, J.H.). Verder is er nog een aantal aanwijzingen die mijn vermoeden ondersteunen, maar waar ik hier nu niet verder op in zal gaan.

Voor mij staat het dus vast dat de naam Michiel Nicolaas van der Hargh een pseudoniem is, aangezien er binnen de Leidse vakgroep bestuurskunde niemand onder die naam opereert. (Er staan trouwens ook geen studenten van die naam ingeschreven). Velen van u zullen nu willen weten welk persoon er dan werkelijk achter de fake-naam Michiel Nicolaas van der Hargh schuilt. Ook hierover heb ik een aan zekerheid grenzend vermoeden, maar aangezien de persoon al een aantal jaren niet het lef heeft kunnen opbrengen zijn kritieken onder eigen naam te laten publiceren, zal ik het hem niet aandoen hem alsnog te ontmaskeren. Ik hanteer hier met opzet de hij-vorm omdat Michiel Nicolaas uiteindelijk voor een manspersoon staat. Dit neemt natuurlijk niet weg dat de echte van der Hargh ook een vrouw zou kunnen zijn. Maar zoals al eerder opgemerkt zal ik mijn vermoeden hierover niet uitspreken.

Van der Hargh's column waarin hij zijn vertrek aankondigde (B.B. 2, 1990, J.H.) heb ik met gemengde gevoelens gelezen. Mijn eerste reactie was: "who the hell is Michiel Nicolaas van der Hargh? Is dat iemand?" Aangezien hij al meerdere columns geschreven scheen te hebben, heb ik bij de redactie van de B.B. wat oude